

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl. br. P-7358/2025-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu tog suda Andrei Krstanović Čada kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Ive Turner Zlatar iz Zagreba, Gundulićeva 20/I, OIB: 76588850059, zastupane po punomoćniku Goranu Srebačiću, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačke banke d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, zastupanog po punomoćniku Kruni Kneževiću, odvjetniku iz OD Metelko, Knežević & Partneri u Zagrebu, radi utvrđenja, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane dana 19. listopada 2026., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice, tužiteljice osobno i punomoćnika tuženika, dana 29. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su u cijelosti ništetne odredba članka 2. st. 3. Ugovora o namjenskom kreditu od 2. srpnja 2002. godine, zaključenog između tužiteljice Ive Turner Zlatar iz Zagreba, Gundulićeva 20/I, OIB: 76588850059, kao korisnika kredita i tuženika Zagrebačke banke d.d. Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, kao kreditora, a u kojima je ugovoreno da se tužiteljica kao korisnik kredita obvezuje platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge u poslovima koje obavlja tuženik kao kreditor.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 1.511,55 EUR, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 2.7.2002 sklopila sa tuženikom ugovor o namjenskom kreditu prema kojem joj je kao korisniku kredita odobren kredit za kupnju stana u iznosu od 143.000,00 EUR, u kunsjoj protuvrijednosti. Odredbom čl. 2. ugovora o kreditu utvrđena je obveza korisnika na plaćanje svih naknada i troškova sukladno Odluci o Tarifi naknada. Tužiteljica smatra da je predmetna odredba nepoštena sukladno odredbama čl. 81. i 82. Zakona o zaštiti potrošača, jer je unaprijed formulirana u tipskom ugovoru, a tužiteljica nije mogla utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno da se

radi o odredbi o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo. Stoga tužiteljica smatra da je predmetna ugovorna odredba i ništetna sukladno odredbi čl. 270. ZOO-a, pa tužbenim zahtjevom potražuje utvrđenje ništetnosti predmetne odredbe ugovora o kreditu, uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, te prvenstveno ističe prigovor nedostatka pravnog interesa na strani tužiteljice za podnošenjem tužbe za utvrđenje ništetnosti odredbe ugovora o kreditu kojom se korisnik kredita obvezuje platiti naknadu za obradu kredita, budući tužiteljica uz deklaratorni tužbeni zahtjev nije podnijela i kondemnatorni tužbeni zahtjev.

3. Sud je u dokaznom postupku saslušao tužiteljicu kao stranku, te izvršio uvid u ugovor o namjenskom kreditu od 2.7.2002. (list 5-11 spisa), Upute tuženika za odobravanje kredita građanima (list 105-106 spisa), sudsku praksu (list 122-144 spisa) i potvrdu tuženika od 3.11.2025. (list 195 spisa).

4. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 i 146/25 -dalje ZPP), u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovanim.

5. Među strankama nije sporno postojanje ugovora o namjenskom kreditu od 2.7.2002. kojim je tužiteljici odobren stambeni kredit u iznosu od 143.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti.

6. Sporno je u ovom predmetu je li ugovorna odredba iz čl. 2. ugovora o kreditu o naplati naknade za obradu zahtjeva za kredit ništetna.

7. Na okolnost utvrđenja spornih činjenica sud je saslušao tužiteljicu kao stranku.

8. Tužiteljica saslušana kao stranka u svom iskazu u bitnom navela je da je kredit podignula radi kupnje stana u Zagrebu, Gundulićeva 20, a u kojem stanu danas i živi, te da kredit još uvijek otplaćuje. Stan nikada nije iznajmljivala. U dijelu stana ona danas ima svoju stomatološku ordinaciju, budući je stan velik, a ordinaciju je otvorila otprilike 10 godina nakon podizanja predmetnog kredita. Ugovor o kreditu je pročitala, sjeća se da je ugovor bio unaprijed pripremljen, tipski, te ona u svakom slučaju nije mogla utjecati na pojedine odredbe ugovora. Platila je sve troškove vezane za predmetni ugovor o kreditu.

9. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz tužiteljice, jer je njezin iskaz životan i logičan, te je nesporno da se u vezi sporne odredbe ugovora o kreditu u vezi naknade za obradu kredita nije moglo posebno pregovarati, tim više što je sporna odredba kojom se potrošaču nameće obveza plaćanja ulazne naknade bila sastavni dio tipskog ugovora koje su banke sklapale sa potrošačima. Tužiteljica je u konkretnom slučaju bila potrošač, pa su navodi tuženika u tom smislu u cijelosti neosnovani.

10. U prvom redu u odnosu na prigovor tuženika da izostanak kondemnatornog zahtjeva za vraćanje stečenoga po osnovi tog nišetnog pravnog posla upućuje na zaključak da tužiteljica nema pravni interes za deklaratornu zaštitu valja reći da je zahtjev za utvrđenje ništetnim prethodno pitanje za ostvarenje zahtjeva za vraćanje stečenoga bez osnove na temelju tog pravnog posla ili pak drugih zahtjeva kao posljedice ništetnosti pravnog posla.

Pravni interes za takav deklaratorni zahtjev ne isključuje sama činjenica što pored deklaratornog, nije postavljen i kondemnatorni zahtjev. Osim toga odredbom čl. 328. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23-dalje ZOO-a) propisano je neograničeno isticanje ništetnosti, odnosno da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, dok je odredbom čl. 327. st. 1. ZOO-a propisano da se na ništetnost može pozivati svaka zainteresirana stranka, što znači da pravo na isticanje ništetnosti nije uvjetovano podnošenjem kondemnatornog zahtjeva. (presuda Županijskog suda u Velikoj Gorici br. GŽ-215/2025 od 1.4.2025.). Jednak stav zauzet je i u presudi Vrhovnog suda RH br. Rev-18/2018 od 26.5.2020., a u kojoj je navedeno da korisnik kredita ima pravni interes i može tražiti utvrđenje ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi kako bi na temelju toga eventualno ostvario svoja prava za koja smatra da mu pripadaju. Stoga je prigovor tuženika o nedostatku pravnog interesa tužiteljice u cijelosti neosnovan.

11. Odredbama čl. 81. st. 1. i 2. i čl. 82. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 96/03) koji je vrijedio u vrijeme sklapanja ugovora, propisano je kako ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača.

12. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te stoga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

13. Predmetne ugovore o kreditu valja sagledati i u smislu Općih uvjeta ugovora kredita kako je to određeno čl. 295. i čl. 296. ZOO-a, jer se radi o ugovorima unaprijed sastavljenim za veći broj ugovora koje jedna ugovorna strana (sastavljač) predlaže drugoj ugovornoj strani ugovor po principu uzmi ili ostavi.

14. Tužiteljica sve da joj je i bila pružena prilika da išta kaže o predmetnom ugovoru ne bi mogla postići da se bilo što u predmetnom ugovoru mijenja. Takvi ugovori su tipski ili adhezijski ugovori, a takvi ugovori su ništetni ukoliko su sastavljeni suprotno načelu savjesnosti i poštenja i prouzrokuju očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja, sastavljača ili ugrožavanja postizanja svrhe sklopljenog ugovora. Stoga je tuženik nezakonito i nepošteno primjenjivao i ugovorne odredbe o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva na koji način je doveo tužiteljicu u neravnopravan položaj u kojem ista nije mogla utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojoj ugovornoj odredbi se nije pojedinačno pregovaralo sa tužiteljicom, a tuženik suprotno sukladno odredbi čl. 219. st. 1. ZPP-a u postupku niti nije dokazao. Naime, tuženik nije dokazao da je imao bilo kakve troškove vezano za obradu predmetnog kredita.

15. Iz provedenih dokaza utvrđeno je da stranke nisu posebno pojedinačno pregovarale o spornoj ugovornoj odredbi, jer je ta odredba bila unaprijed formulirana standardnim ugovorom tuženika. Sporna ugovorna odredba prouzročila je značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, te je stoga ova odredba neodređena ili neodrediva, te posljedično ništetna sukladno odredbi čl. 270. st. 1. ZOO-a.

16. Predmet ovog postupka nije utvrđivanje visine novčanog iznosa kojeg bi tuženik bio dužan vratiti tužiteljici temeljem ništetne odredbe o ulaznoj naknadi, već utvrđenje

ništetnosti predmetne odredbe o ulaznoj naknadi, pa stoga okolnost da li je tužiteljici naplaćen određeni iznos naknade i u kojem iznosu niti nije relevantna za ovo utvrđenje suda. Stoga sud nije posebno cijenio ni potvrdu tuženika da ulazna naknada u konkretnom slučaju nije naplaćena od 3.11.2025. (list 195 spisa). Također, sud nije prihvatio niti dokazni prijedlog tuženika za provođenjem financijskog vještačenja na ovu okolnost, jer isto nije odlučno za postavljeni deklaratorni tužbeni zahtjev.

17. Slijedom naprijed navedenog sud smatra da je predmetna ugovorna odredba iz čl. 2. st. 3. ugovora o kreditu o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva ništetna., te je u cijelosti prihvatio tužbeni zahtjev tužiteljice.

18. Odluka o trošku tužiteljice temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, te čl. 151. st. 3. ZPP-a Tužiteljici su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku sukladno vrijednosti predmeta spora (1.328,00 EUR) i važećoj OT. Tako je tužiteljici priznat trošak sastava tužbe, sastava 2 podneska od 30.4.2026. i 21.7.2026. i pristupa na 2 ročišta od 29.6.2026. i 19.10.2026. od po 200,00 EUR, te pristupa na ročište za objavu presude od 100,00 EUR, ili ukupno 1.100,00 EUR. Na ovaj iznos pribrojen je PDV od 25 % od 275,00 EUR, ili ukupno 1.375,00 EUR. Tužiteljici je priznata i sudska pristojba na tužbu od 26,55 EUR i na presudu od 110,00 EUR, ili ukupno 1.511,55 EUR.

U Zagrebu, 29. listopada 2026.

S U D A C:
Andrea Krstanović Čada

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda pisano u 4 primjerka.

DNA:

- punomoćniku tužiteljice
- punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-5b337**

Kontrolni broj: **07e27-e3ab8-35ae1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.